

Sygn. akt IV CZ 131/12

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner (sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

ze skargi powoda

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 14 kwietnia 2005 r., w sprawie z powództwa F. O.

przeciwko Gminie Miejskiej S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 grudnia 2012 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 19 lipca 2011 r.,

1) oddala zażalenie

2) odmawia przyznania wynagrodzenia pełnomocnikowi powoda ustanowionemu z urzędu tytułem udziału w postępowaniu zażaleniowym.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 19 lipca 2011 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę powoda F. O. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem z dnia 14 kwietnia 2005 r. w sprawie I ACa .../05 Sądu Apelacyjnego, prowadzonej przeciwko Gminie Miejskiej S. o zapłatę. Odrzucenie skargi zostało uzasadnione powołaniem się przez skarżącego na art. 403 § 2 k.p.c., jako podstawę skargi, a została ona wniesiona dnia 8 czerwca 2011 r., zatem po upływie pięcioletniego terminu przewidzianego w art. 408 k.p.c., przy czym skarżący formułując podstawy wznowienia nie powołał się na pozbawienie go możliwości działania lub brak należytej reprezentacji.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Apelacyjnego pełnomocnik skarżącego ustanowiony z urzędu wniósł o uchylenie tego postanowienia i wznowienie postępowania na skutek wniesionej skargi oraz przyznanie wynagrodzenia za udzielenie skarżącemu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Z uzasadnienia zażalenia wynika, że skarżący uważa, że nie był należycie reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu w sprawie I ACa .../05 przed Sądem Apelacyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega oddaleniu. Skarga wniesiona przez powoda o wznowienie prawomocnie zakończonego postępowania jest kolejną skargą od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego, którym oddalona została apelacja powoda od wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 23 listopada 2004 r. Poprzednie skargi zostały odrzucone sześcioma postanowieniami Sądu Apelacyjnego wydanymi w 2005 r., dwukrotnie w 2006 r., dwukrotnie w 2007 r. i w 2010 r. Obecna skarga o wznowienie postępowania jest oparta na art. 403 § 2 k.p.c. z powołaniem się na pismo Prokuratora Rejonowego w S. skierowane do Prokuratora Rejonowego w W. z dnia 30 marca 2011 r. i jak można przypuszczać, z niego miałyby wynikać okoliczności faktyczne, które miałyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.

Przede wszystkim należy stwierdzić, że Sąd Apelacyjny odrzucając skargę w zaskarżonym postanowieniu trafnie przywołał art. 408 k.p.c. stanowiący, iż po upływie pięciu lat od uprawomocnienia się wyroku nie można żądać wznowienia postępowania (termin *ad quem*), co w przypadku niniejszej sprawy zostało spełnione. Jednak nawet wtedy, gdyby chcieć zastosować wyjątek zawarty w powołanym przepisie, to znaczy, że termin ten nie niweczy możliwości wniesienia skargi o wznowienie postępowania, jeśli strona była pozbawiona możliwości działania lub nie była należycie reprezentowana (art. 408 *in fine* k.p.c.), to trzeba stwierdzić, że powód, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika ustanowionego z urzędu, nie przytoczył w skardze żadnych dowodów, które by wskazywały na wystąpienie okoliczności, o których mowa w tym przepisie. Pełnomocnik mógł tylko odwołać się do twierdzeń powoda, że podnosi on nienależyte reprezentowanie go przez innego pełnomocnika z urzędu przed Sądem Apelacyjnym w sprawie o sygn. akt I ACa .../05, poprzez nieudzielanie odpowiedzi na pisma, niepowiadomienie powoda o terminie rozprawy apelacyjnej oraz o wydanym wyroku, a także niezłożenie wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku; składany przez niego wniosek o odwołanie pełnomocnika z urzędu był bezskuteczny.

Twierdzenia te są niewystarczające do uwzględnienia skargi, dodatkowo zaś nie został w sprawie spełniony termin trzymiesięczny *a quo*, wymagany przez art. 407 § 1 k.p.c. i liczony od dnia, w którym dowiedziała się o wyroku strona, jej organ lub jej przedstawiciel ustawowy. Termin określony w art. 407 § 1 k.p.c. jest terminem procesowym ustawowym. Należy więc stwierdzić, że pięcioletni termin *ad quem* od uprawomocnienia się wyroku do wniesienia skargi o wznowienie postępowania (art. 408 k.p.c.) nie ma zastosowania, jeżeli skarga jest wnoszona ze względu na to, że strona była pozbawiona możliwości działania lub nie była należycie reprezentowana, jednakże musi zostać zachowany trzymiesięczny termin *ad quo* do wniesienia skargi, liczony od dnia, w którym o wyroku dowiedziała się strona, jej organ lub jej przedstawiciel ustawowy (art. 407 § 1 k.p.c.).

Z tych względów należało na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 oddalić zażalenie. Odmówienie przyznania wynagrodzenia pełnomocnikowi skarżącego z urzędu za udzielenie mu pomocy prawnej wynika z braku w zażaleniu

jakiegokolwiek argumentacji, która podważałaby zasadność odrzucenia skargi przez Sąd Apelacyjny.

jw